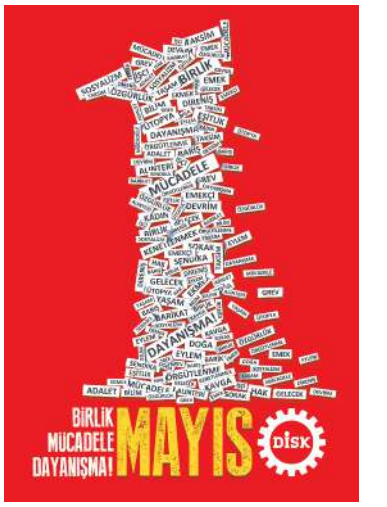
1523

28 Nisan 2021
Çarşamba
Sayı: 2021/17
7 TL.
K.K.T.C.: 9 TL.

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Yasaklarla engellenmek istenen 1 Mayıs daha yaygın kutlanıyor.

1 MAYIS ÖZEL SAYISI

Nazım Hikmet'in bilinmeyen şiiri ve yeni 1 Mayıs Şarkımız*

İstanbul'da 1 Mayıs

NÂZIM HİKMET

Kıpkızıl, kan kırmızı bayraklarımızın alevinden
Sarı kursak bir balon gibi soldu güneş.
Ciğerlerimizde şişen türküler ateş!
Kol kola
Düştük yola
Yedikule'den amele evleri Sirkeci'ye dayandı,
Karagümrük kırmızıya boyandı.
Kasımpaşa tersaneyi yüklendi sırtına,
Geçtik köprüden
Geliyoruz:
Yol ver bize Cadde-i Kebir!
Kaldırımları söken topuklarımızla
Tokatlıyan'da göbekli mebusları tokatladık.
Osmanbey'in ensesine atladık!
Zifosladık Şişli'nin kadife mantosunu!
Bugün toz kondurmuyoruz keyfimize!
Bugün "Mayıs Bir"!
Bir Mayıs'ta İstanbul
Bizim olmuş gibidir!
* *
Hürriyet-i Ebediye tepesinde taş kesilen
Mahmut Şevket'in iskeleti!
Seni oraya diken sınıf
Zırnık kadar bile vermedi bize hürriyeti;
Yıkıl karşımızdan!
Yangınları haykıran Yangın Kulesi tepeden bakma bize
Bir gün elbet
Seni borazan yapacağız kendimize,
İstanbul'un ağzı
Haykıracak kızıl inkılâbımızı!

Nun [Nâzım] Ha [Hikmet]

* Nazım Hikmet'in 1925 tarihli şiiri, uzun yıllar TÜSTAV'ın Komintern Arşivi'nde keşfedilmeyi bekledi. Banu İşlet tarafından Latin harflerine aktarılan şiir Ozan Çoban ve Güneş Demir tarafından DİSK için bestelendi. Şarkıyı dinlemek için karekodu tarayabilirsiniz.

Trollük sınırlarında uçan yeni bakan

LeMan

Covid'e karşı ölümüne çalışan sağlık emekçileri haklarını alamıyor.

Şehir içi ve şehirlerarası yolcu taşıyan otobüslere korona virüs düzenlemesi geldi. Valilik seyahat kısıtlaması getirdi ve izne bağladı.

Günde ortalama 500 işçi kod-29 ile işten çıkarıldı.

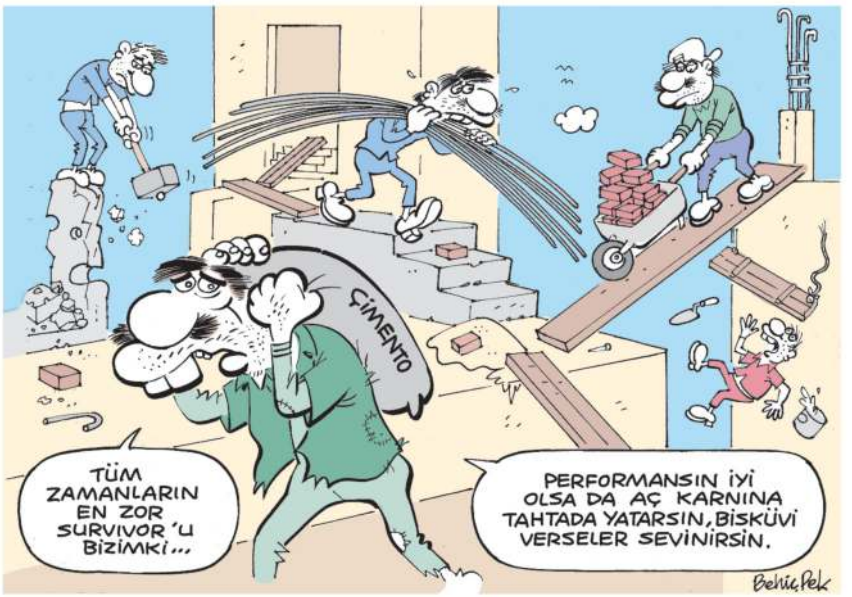
HAFTANIN SUÇLAMALARI

Pandemide fabrikalarda dip dibe çalıştırılan işçilere eylem yapmak, 1 Mayıs'ı kutlamak yasak.

İşçilerin, solukları kesen hayatta kalma mücadelesi sürüyor!

DİSK, Kod-29'dan kaç kişinin hangi nedenlerle işten atıldığını Cimer'e sordu. "Ticari sır" denilerek cevap verilmedi.

DEVRİMDEN SONRA

Nazım Alpman

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK) 1976'da ilk kez Taksim'de kutladığı 1 Mayıs'tan sonra "İşçi Bayramı" ete kemiğe bürünmüştü. Fabrikalarda militan işçiler arasında 1 Mayıs hızlı biçimde sahipleniliyordu.

Her 1 Mayıs öncesinde başta İstanbul olmak üzere şehirler DİSK afişleriyle donatılıyor, bütün duvarlar sloganlarla doluyordu.

12 Eylül 1980 askeri darbesine doğru baskılar artıyor, devlet 1 Mayıslara karşı "hasım" gibi davranıyordu. İçlerinde benim de bulunduğum Netaş işçileri Ümraniye-Üsküdar arasını afişliyorduk. Gözaltına da alınıyor, sivil ve askeri mahkemelere çıkıp, serbest kalıyorduk.

Gözaltılar o kadar sık yaşanıyordu ki Ümraniye Karakolu'nda görev yapan polis ve bekçilerle aramızda "akraba yakınlığı" oluşmuştu. Olağanüstü günlerin "olağan rutini" şöyle işliyordu: Önce Ümraniye Karakolu, sonra Üsküdar Emniyet Amirliği, ardından Gayrettepe 1. Şube ve sonunda da Selimiye Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi… Bu turlama sırasında polis memuru Sedat da bizimle birlikte geliyordu. Çok efendi bir çocuktu Sedat.

Bir gün yine Selimiye Kışlası'nın geniş koridorlarında mahkemeye çıkmak için bekliyorduk. Neşemiz de eksik değildi. Sedat'ın omzuna vurarak "*Sen çok efendi bir çocuksun, bize hep iyi davranıyorsun*" deyip ekledim:

Devrimden sonra seni Ümraniye emniyet amiri yapacağız!

Sedat boynunu bükerek, acı bir tebessümle güldü:

Yapmazsınız! Siz kendi adamlarınızı getirisiniz.

Polis memuru Sedat, devrime inanıyordu da sadece "makam konusunda" kuşkuları vardı!

İÇİMDEKİ HAYVAN!

ZEHRA ÖMEROĞLU

Pandemide, işyerlerinin önlemlerinin yetersizliği nedeniyle onbinlerce işçi Covid'e yakalandı...

PANTOLON
M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

25 Nisan 2021
1 Mayıs köşesini hazırlama tarihi

1 Bayram
Eğer kutlama yapmak için tüm dünyada sadece bir tek bayram seçilecek olsaydı, bunun '1 Mayıs' olmasını isterdim. Bu kainatta en önemli şey, bir iş yapmak, üretmek diye düşünüyorum. İnsanın da, üretiminin coşkusundan ve gururundan başka, kutlayabileceği daha gerekli birşey yoktur.

2021 Ajanda

Ocak 02
Ahmet ağbiye uğra, sende kalan salata kaşığını ver!

Şubat 09
Burçin'i ara, onu ne kadar sevdiğini söyle.

Şubat 10
Dur, söyleme! (Söylemedim zaten) Güzel!

Şubat 31
Böyle bir gün var mı lan? Bozuk bu ajanda. Kazıklandım.

Mart 09
Arabayı boya. Kanapeyi boya. Abajuru boya.

Nisan 24
Ahmet ağbiye 1 Nisan şakası yapmayı unutma.

Haftanın Macerası

O akşam patronuma imrendim. Ben de bir patron, yani bir üretim aracı sahibi olmak istedim. Çekiçle tahtalara çivi çakıyordum işyerinde. Tahtakale'ye gidip 25 tane çekiç aldım, kendi dükkanımı kurdum. Fakat o sırada çekiççiye imrendim. Bir üretim aracının üretimini yapıyordu! Çin'den, onunkinin aynısından, 3 tane çekiç yapma makinesi satın aldım. Ülkeye döndüm ama moralim bozuktu. Çekici yapan makineyi yapan makinelerden istiyordum ben. Asıl üretim aracı onlardı çünkü. Dört yıl kendim ve işçilerim araliksız çalıştık, ancak sadece bir tanesini alabildim. Ve yine tatmin olmamıştım. Onu da yapan şeyi, yani makineyi yapan makineyi yapan makineden istiyordum! Havalanına gitmek için sekreterimi aradım, saçlarımı aynada taradım. O sırada Trump'un bir şarkısı çalıyordu teypte: "Patronsun sen, patron kal! Abartma" diyordu. Doğruya doğruydu! Bütün makinelerimi sattım, Pleystesyın-5 ve 12409 tane kol aldım, işçilerimle beraber PES oynamak için.

Haftanın Yemeği
-Karnıbahar
-Karnabahar
(Hangisi doğrusu bilmediğimden ikisinden de yedim)
Tatlı: Prompterfol
Su: Hamidiye

Haftanın Şarkısı
Bazen Uzakta / **Brek**

metinfidan@ ymail.com

bencil boysal

obahadirboysal@gmail.com

SAĞLIKLI, GÜVENCELİ VE İNSANCA BİR YAŞAM İÇİN UMUT YAN YANA

Arzu Çerkezoğlu-DİSK Genel Başkanı

Ekonomik kriz ve üzerine gelen Covid-19 salgınıyla zor günler geçiriyoruz: **işçiye emekçiye tedbir yok, aşı yok! İş yok, gelir güvencesi yok! Sosyal devlet yok, adalet yok! Hakkımızı arayıp sormak istesek hak, hukuk, demokrasi yok!**

Ancak bu böyle gitmez!

1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nde bir kez daha sesimizi yükseltiyoruz: **1 Mayıs haftası boyunca**, pandemi koşullarında, nerede olursak olalım, işyerlerinde, meydanlarda, sokaklarda, sosyal medyada bulunduğumuz her yerde taleplerimiz için yan yana geliyoruz, umudu büyütüyoruz.

Sağlıklı, güvenceli ve insanca bir yaşam için 1 Mayıs haftası boyunca yan yana taleplerimizi haykırıyoruz:

1 Tüm çalışanların derhal aşılanması için, salgınla mücadelede şirketlerin çıkarlarının, siyasi hesapların değil, halk sağlığının esas alınması için UMUT YAN YANA!

2 Covid-19'un, çalışırken hastalığa yakalanan emekçiler bakımından iş kazası ve meslek hastalığı olarak kabul edilmesi için, salgınla mücadelede bedel ödeyenlerin hakkının ödenmesi için UMUT YAN YANA!

3 İşten çıkarma yasağının tüm istisnalarının kaldırılması için, milyonlarca işçinin haksız-hukuksuz biçimde işten atılmasına yol açan Kod-29 zulmüne son verilmesi için UMUT YAN YANA!

4 Ücretsiz izin dayatmasına son verilmesi için, tüm işçilerin en az asgari ücret kadar Kısa Çalışma Ödeneği desteği alabilmesi için UMUT YAN YANA!

5 İşsizlik Sigortası Fonu'ndan işverenlere yapılan destek ve teşviklerinin durdurulması, bizim fonumuzun sadece biz işçilere tahsis edilmesi için UMUT YAN YANA!

6 Pandemi süresince asgari ücretin vergi ve kesintilerden muaf tutulması için, asgari ücretin brütünün net olarak ödenmesi için, böylece tüm çalışanlara ayda en az 750 TL ek gelir sağlanması için UMUT YAN YANA.

7 İşsizliği azaltmak için gelir kaybı olmaksızın çalışma süreleri kısaltılmalı, haftalık çalışma süresi 37,5 saate düşürülmelidir. İşsizliğe karşı kamu istihdamı artırılmalıdır. İşsizliğe karşı UMUT YAN YANA!

8 Acil olmayan mega projelerin iptal edilmesi, sermayenin vergi ayrıcalıklarının kaldırılması ve böylece pandemide işçilere, emekçilere daha fazla sosyal destek sağlanması için UMUT YAN YANA! Adil bir vergi düzeni için, tüm temel tüketim ve ihtiyaçlar üzerindeki adaletsiz dolaylı vergilerin kaldırılması için UMUT YAN YANA!

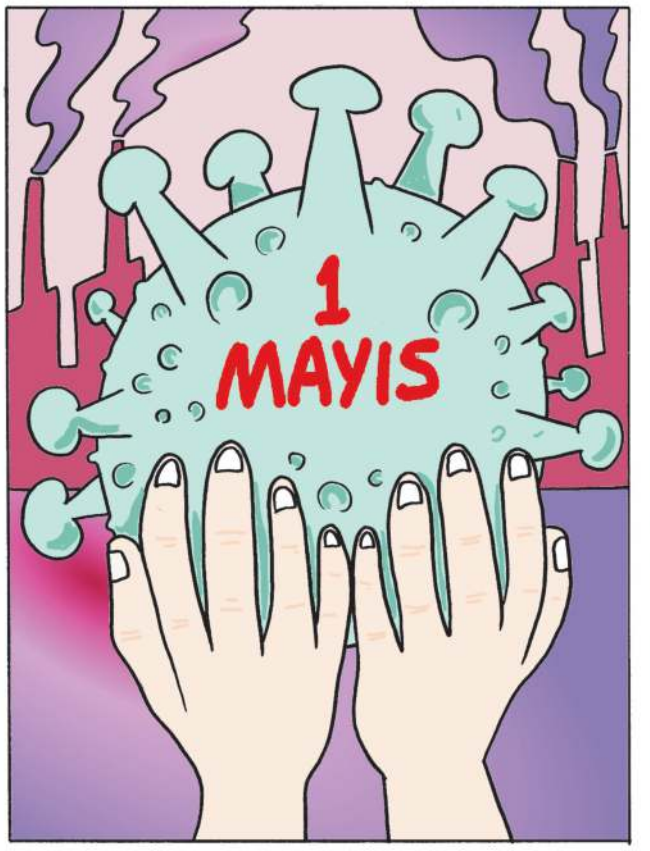
9 Haklarımızı savunmak ve geliştirmek için, patronların ve iktidarın iki dudağı arasından çıkacak lafla ekmeğimizle oynanmaması için; örgütlenme, toplu sözleşme ve grev hakkı önündeki tüm engellerin kaldırılması için UMUT YAN YANA!

10 Covid-19 salgını kadınların ev içi iş yükünü artırıyor, kadınları işsiz bırakıyor, kadına yönelik şiddeti tırmandırıyor. İstanbul Sözleşmesi ile 6284 sayılı yasanın etkin şekilde uygulanması için; Uluslararası Çalışma Örgütü'nün işyerinde şiddete karşı 190 Sayılı Sözleşmesi'nin onaylanması için UMUT YAN YANA!

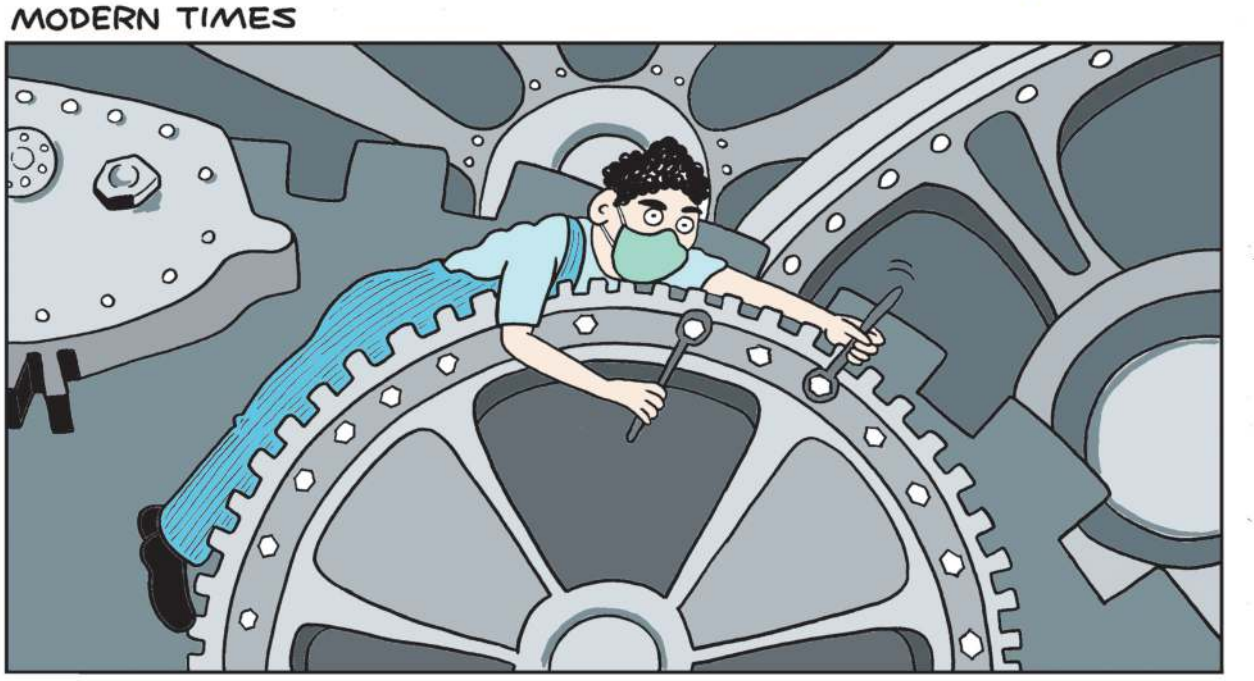
Salgın bir kez daha gösterdi: Gezegenimizi, insanlığı ve emekçi sınıfları sömüren, insani ve toplumsal ihtiyaçları değil, piyasanın ve sermayenin ihtiyaçlarını gözeten bu düzen dünya çapında iflas etmiştir.

Kapitalist düzen sadece ve sadece işsizlik, yoksulluk, açlık, yıkım, felaket, savaş, ölüm, ayrımcılık ve baskı getirmektedir.

İnsanlığın ve ülkemizin geleceği için, Eşitlik, özgürlük, kardeşlik, barış ve demokrasi için, Emeğin Türkiye'si ve emeğin dünyası için,

1 MAYIS'TA UMUT YAN YANA!

TEREFELLİ

en ter nas yo nal film sunar...

ISSIZ ADA

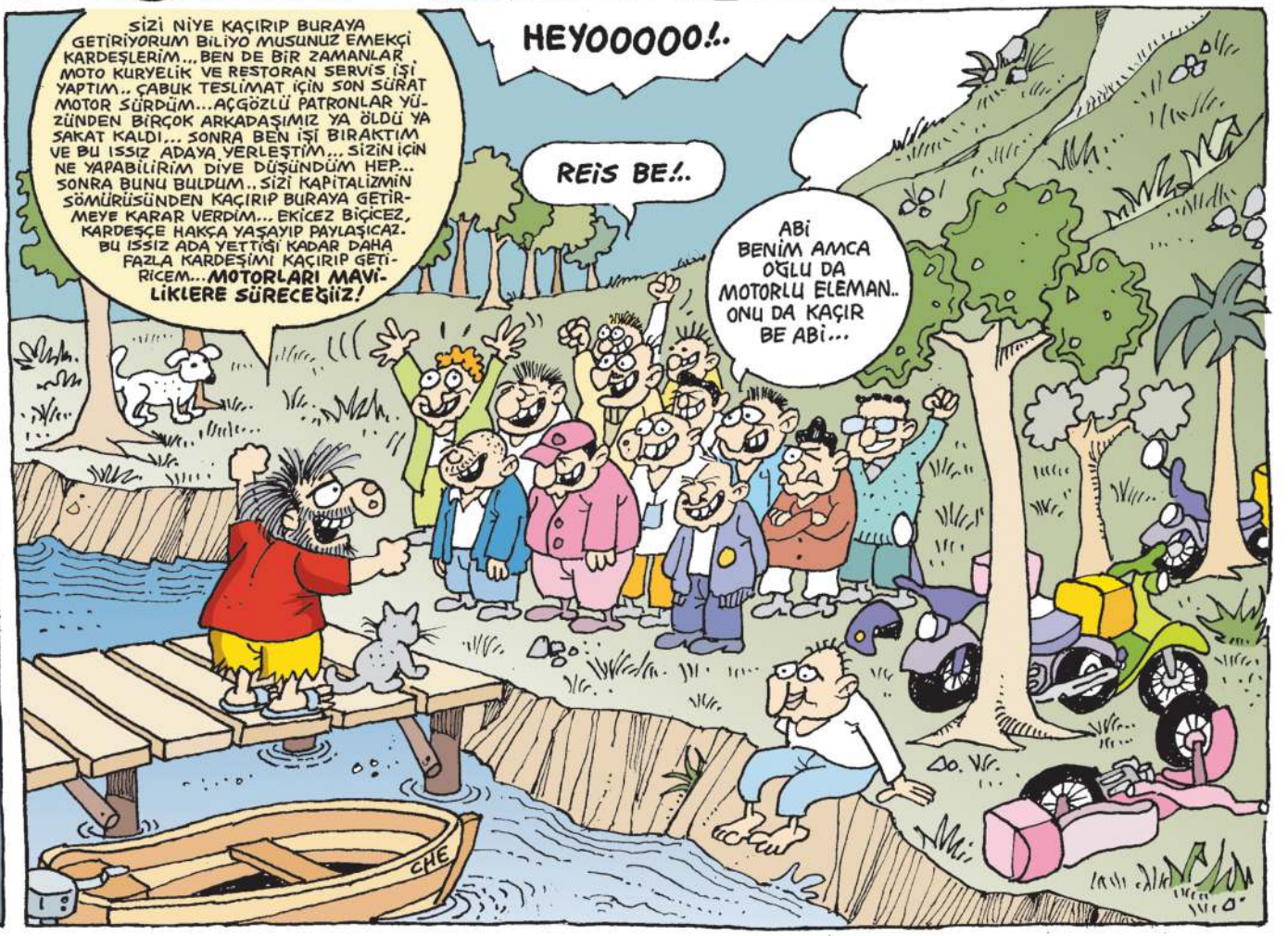

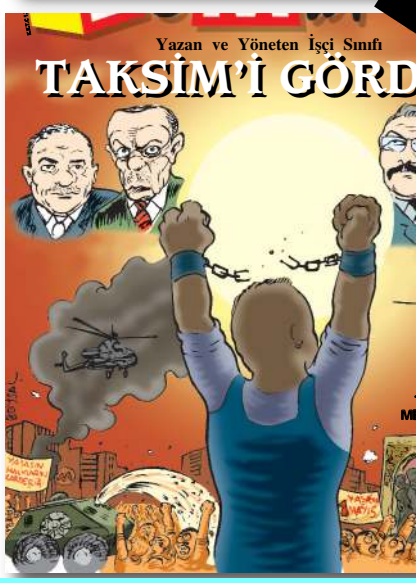

Twitter.com/@lemandergisi Facebook.com/DergiLeman

1 MAYIS KAPAKLARIMIZ

2006

2009

2008

1994

2007

2014

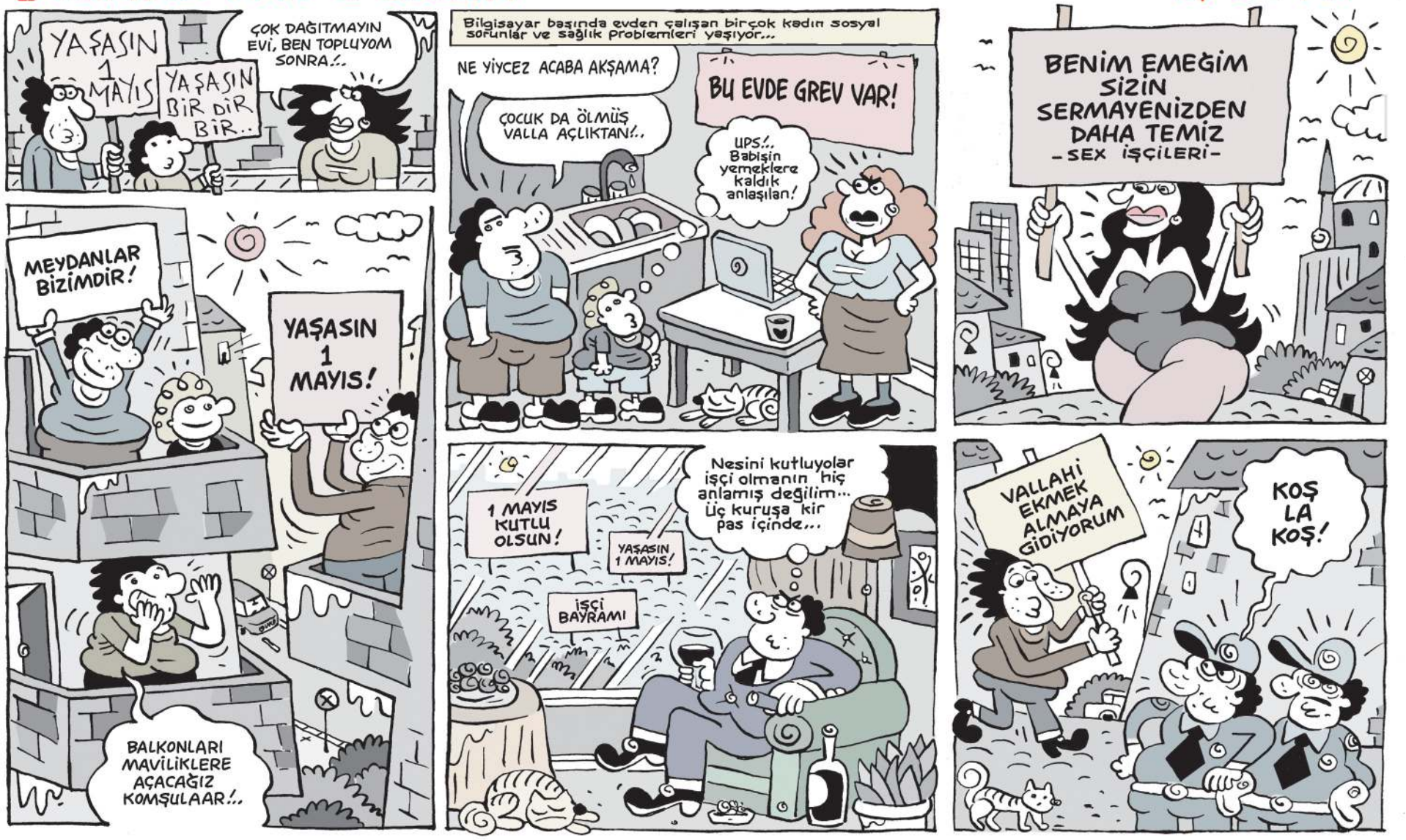

2019

1 MAYIS KUTLU OLSUN

By Do An

EMEKÇİ BABAM KALK

Güneri İçoğlu

Boşver demeyi babamdan öğrendim... Efkarlı, dertli günlerinde sağ elini havada şöyle bir döndürüp **“Adam sen de boşveer!...”** çekerdi ki, o anda her şey biter ve yeniden başlardı... Şu sıralar tüm bedeninde sadece kederli zamanlarında o boşver dediği elini kısıtlı hareket ettirebiliyor zira tam 4 aydır felçli durumda yatıyor... Kızkardeşim başından bir an bile ayrılmadan canhıraş elinden geleni yapıyor... En fenası da bir emekçinin ayağından çok elinin düşmesi, bilirim bunu yüreğimden... Çünkü bu adam çocukluk, emeklilik demeden 75 senedir durmaksızın çalışıyordu... Boru ve daha sonra cam fabrikalarında uzun yıllar elektrik ve bobinaj işçisi olarak çalıştı. Gece vardiyalarından gelip biz çocuklarına çiğnettirdiği ağrıyan sırtı uyandığımızda sabah sporumuz için filmlerde gördüğümüz yürüyüş bantımızdı adeta... Emekli olunca da dükkan-tezgah dediği küçük dükkanından alet ve edevatından hiç vazgeçmedi. Yılmadı, durmadı, evine ekmek getirmekten veya getirememekten hiç şikayeti olmadı. O sağ el var ya yine kalkar, yine havada dönüp boşverini çeker, tasayı bıçak gibi keserdi...

Dükkan, tezgah ve evin her yanı envai alet ve edevatla doluydu. Biz küçükken oyuncak olarak bu takım taklavatı tanırdık, bunlarla oynardık, gerektiğinde kendi oyuncağımızı da bunlarla yapardık... Lastikle çitlenbik atan tahtadan bir Kaptan Swing tüfeği yapmıştım kendime çizgi romanlara bakarak... Babamdan bilirdik ki, oyuncağını kendi yapan çocuk oyunu hak eder ve zevk alır... O vakitler diş macunu gibi tüp çikolatalar vardı, işte sünnetimizde gelen bu tüp çikolatalar bitince içinde bir cıdım bırakmamak üzere son zerresine kadar önce penseyle sıkar daha sonra mengeneyle sıkardık altına ağzımızı koyup... Nimetin bereketi idi çok sevdiğimiz bu aletler... Kızkardeşim de dahil bütün kardeşler, hepimiz daha yürümeye başlamadan pense tutmayı babamdan öğrendik. Öyle demeyin zordur serçe parmak arada seri halde pense kullanmak... Hele çekiç başka bambaşka bir mucizedir, çekiç insanlık tarihinin ta kendisidir... Babam bütün çocuklarına çeyiz gibi evladiyelik sağlam Alman, İsveç, çekiç, pense, tornavida takımı bıraktı, başköşemizde durur devamlı işler vaziyette ve evlerimizde hiçbir şey bu alet-edevatın yerini tutmaz. *(bkz, Bayan Yanı, sayı:4, Raziye İçoğlu)*

Hiç unutmadım, ilkokulda bir çocuğun kapsül patlatan döner şarşörlü Alman malı tabancasının mekanizmasını kırmıştım elimden düşürüp, tamiri mümkün değildi. Aynısından alacaksın ya da tamir ettirip getireceksin diye verdiler elime. Kabusa dönmüştü o günün akşamı, uzadıkça uzadı gecesi... Sisler arasında gece vardiyasından dönen babam mucize gibi belirdi, sabaha kadar uğraştı ve yaptı pahalı oyuncağı, yeniden mekanizma kurdu içine... Bundan böyle bir daha elime böyle pahalı, alengirli mekanik oyuncak almadım gerçekten... Tahta kılıç, tahta tüfek neyime yetmezdi ki... Hem kaynak yaparken gözlerini kaynak almış babamın dinlenmesi için gözlerine koyduğu patatesler ziyan olmasın diye ertesi gün iş bilgisi ödevi olarak patates baskı dersine götürmek de eğlenceli bir oyundu. Babamın gözlerinin kanından kendiliğinden kırmızı tonlarda olurdu bizim patates baskılar...

Beş ya da altı yaşlarındayken İstanbul denen o esrarlı sonsuzluğu ilk babamdan öğrendim... Martısıyla, çayıyla, simidiyle beyaz gelinlik kuşanmış, her seferde şaşaalı düğün edasıyla seyir eden, sevmekten hiç vazgeçmediğim ilk aşkım vapurlardan birinin arkasında Sarayburnu’ndan geçerken sur duvarlarını göstererek **“Bunlar ne?.”** diye sormuştum, **“Bizans Surları...”** kelamını duyduğumda hayranlıktan vurulup kalmıştım. Bir daha inemedim o surlardan, sanat tarihi eğitimine götürdü o iki sözcük beni... Babamın peşine takılıp motorların bobinajı için tel veya kablo almaya Karaköy’e, Şişhane’ye gittiğimizde eski Galata köprüsüyle tanıştım, her bir demirine dokundum... Babam bir elimi tutarken diğer elimi köprünün o muazzam girift demirlerine sürterek yürürdüm güvenle kendimden geçerek... Ne çok sevmiştim Galata köprüsünü, ayrılık çok zor oldu eski köprüyle, çok zor... Hâlâ kadim köprüde babası elinden tutmuş o çocuk gözünün heyacanıyla bakarım Istanbul’a... Her bir semti güzel bir insan suretindedir, Galata, Perşembe Pazarı, Tahtakale, Sirkeci, Çemberlitaş, hepsi güzel abilerdir, ablalardır, ustalardır benim için... Hayatta ekmeğimi de işte ilk babamın gösterdiği divane gibi sevdiğim, yokuşlarına meftun olduğum şu asûde İstanbul’u yazıp çizerek kazandım şükürlerler olsun...

Dededen toruna, babadan oğula kuşaklardır süregelen amansız pazarlık yapmayı da yine babamdan öğrendim... Karşıdakini incitmeden malın gerçek ederini bulmak başlı başına bir zanaattır... Makul bir yokluk içindeki hayatta varlığın her zerresi, katresi anlamlanıyor ister istemez... Asla yorulmamayı, çalışırken arada soluklanmak için yanımda taşıdığım elmayı soyup kütür kütür yerken dinlenmeyi de babamdan öğrendim. Sabah bile kalkar kalkmaz pirzola hazzıyla elma yer babam aç karnına... Aslına bakarsanız, şimdi idrak ediyorum da öğrenmeyi de babamdan öğrendim desem yeridir... İşin bütün sırrı elbette ki emekte...

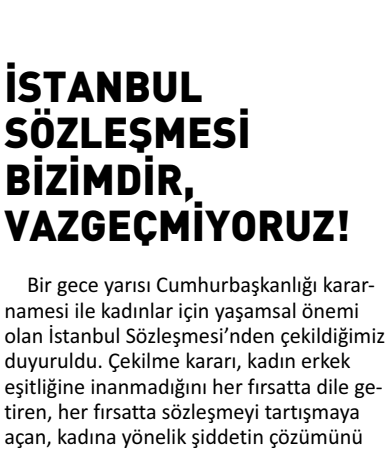
Sonunda bahçesinde çalışırken yıkılıp kaldı ve kalkamadı... Tüm işçi ve emekçiler adına babama sesleniyorum **“Haydi be baba kalk, 1 Mayıs’ın aşkına kalk ve kaldır o boşver diyen elini!...”**

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ BİZİMDİR, VAZGEÇMİYORUZ!

Bir gece yarısı Cumhurbaşkanlığı kararnamesi ile kadınlar için yaşamsal önemi olan İstanbul Sözleşmesi'nden çekildiğimiz duyuruldu. Çekilme kararı, kadın erkek eşitliğine inanmadığını her fırsatta dile getiren, her fırsatta sözleşmeyi tartışmaya açan, kadına yönelik şiddetin çözümünü vicdanlarda arayan, hak kavramına karşı alerjik reaksiyon gösteren AKP iktidarından beklenmedik bir adım değil ama kabul edilemez bir adım.

Avrupa Konseyi tarafından hazırlanan 11 Mayıs 2011 tarihinde İstanbul'da imzaya açılan "Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi" bilinen adı ile İstanbul Sözleşmesi, kadına yönelik şiddetin önlenmesi için standartları belirleyen en kapsamlı uluslararası sözleşmedir.

Öyle ki, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için harekete geçilmesini öngören, geleneklere, namus cinayetlerine, iyi hal indirimlerine, çocuk evliliğine set çeken bir sözleşme. Nerede olursak olalım evde, işte, sokakta her türlü şiddete karşı korumayı, kadına yönelik şiddeti ve aile içi şiddeti önlemeyi, kovuşturmayı ve ortadan kaldırmayı amaçlayan bu sözleşme imzacısı olduğu devletlere koruma, önleme, kovuşturma ve bütüncül politikaları hayata geçirme yükümlülüğü getiriyor. Görünen o ki, eşitlik, hak kavramlarını içine bir türlü sindiremeyen Cumhurbaşkanı'na bu yükümlülükler fazla geldi ve sözleşmenin yükümlülüklerini yerine getirmek yerine kurtulmayı tercih etti.

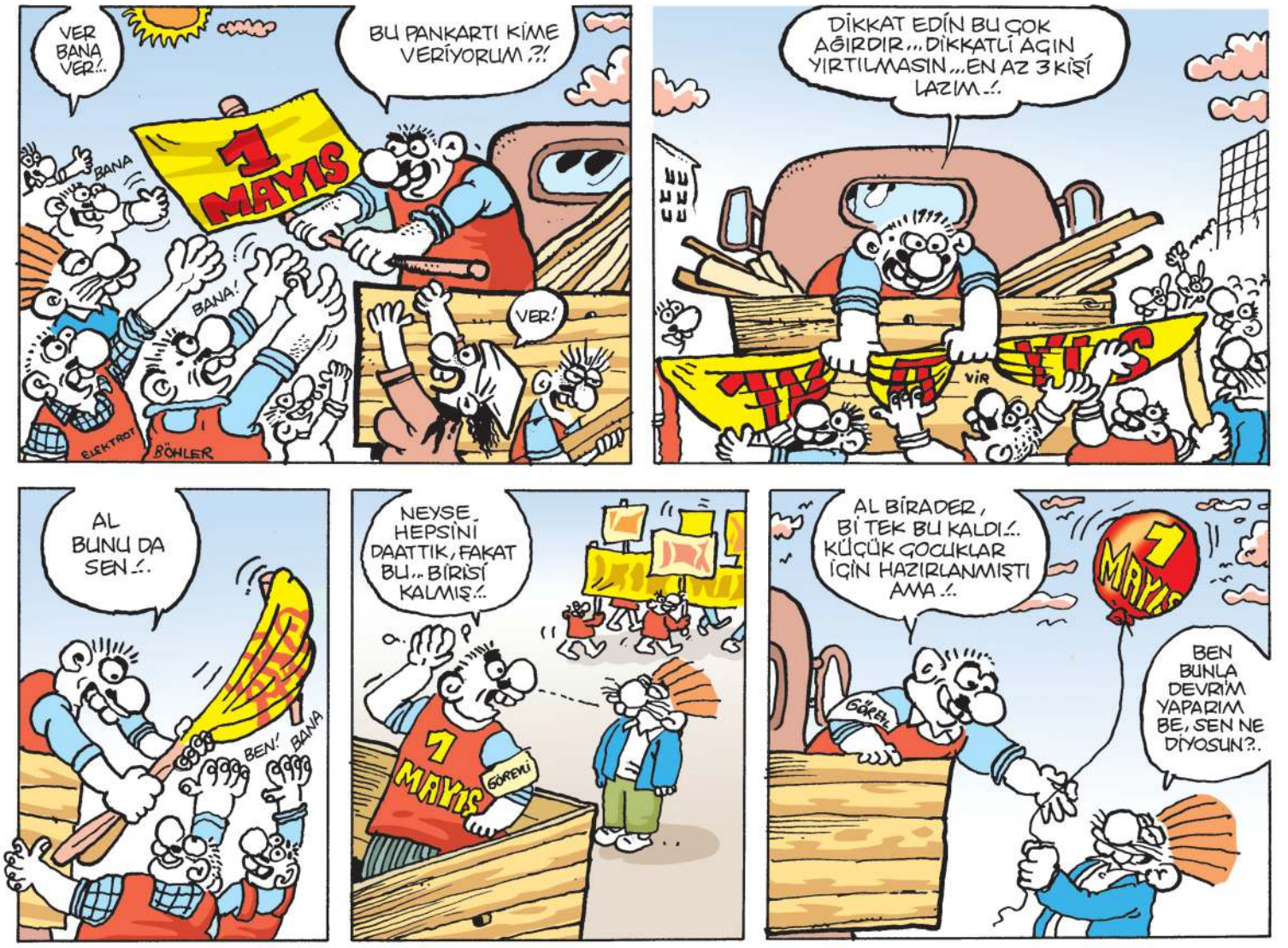
Atılan bu adımla Meclis tarafından kabul edilen bir uluslararası sözleşmeden tek adam kararı ile çıkmış olduk. Çıkmış olduk mu olmadık mı tartışmaları devam ededursun, bilinen bir gerçek var o da biz kadınları daha korumasız ve güvencesiz bir hayatın beklediği. Bin bir emek ve onca mücadelemizin sonunda kadın hareketinin en önemli kazanımı olan, kadınlar ve kız çocukları için hayati önemi olan bir sözleşmeden çıkıldığının ilanı da olsa olsa kadın düşmanlığına, en temel insan hakkı olan yaşam hakkına saldırının ilanıdır.

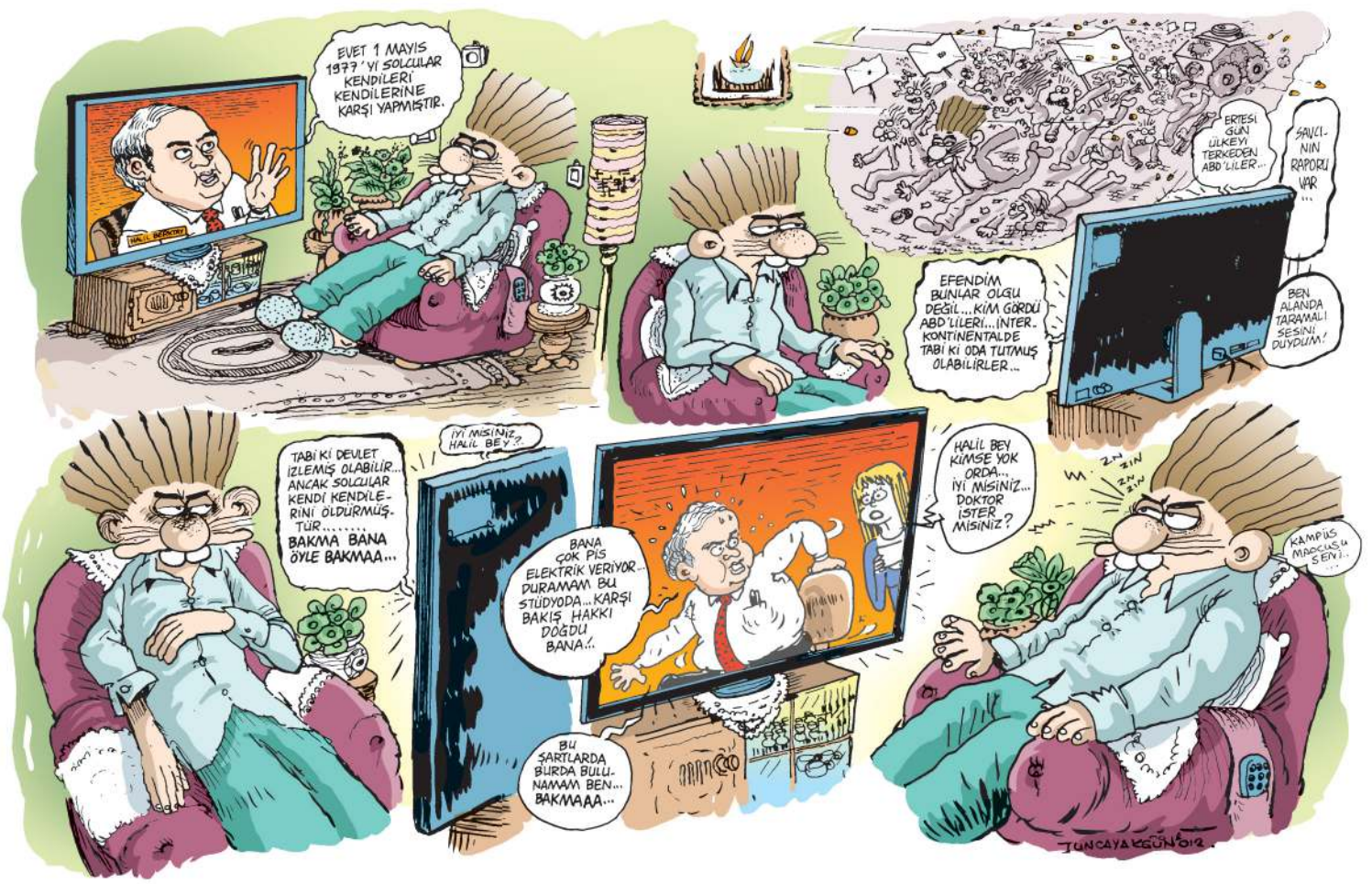
Bizler yaşamlarımıza sahip çıkıyoruz. İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyoruz. İstanbul Sözleşmesi yaşatır demeye, Sözleşmeyi uygula demeye devam edeceğiz. En çok da haklarımız için, eşitlik için mücadele edeceğiz. Sokakları alanları terk etmeyeceğiz. Bizden söylemesi...

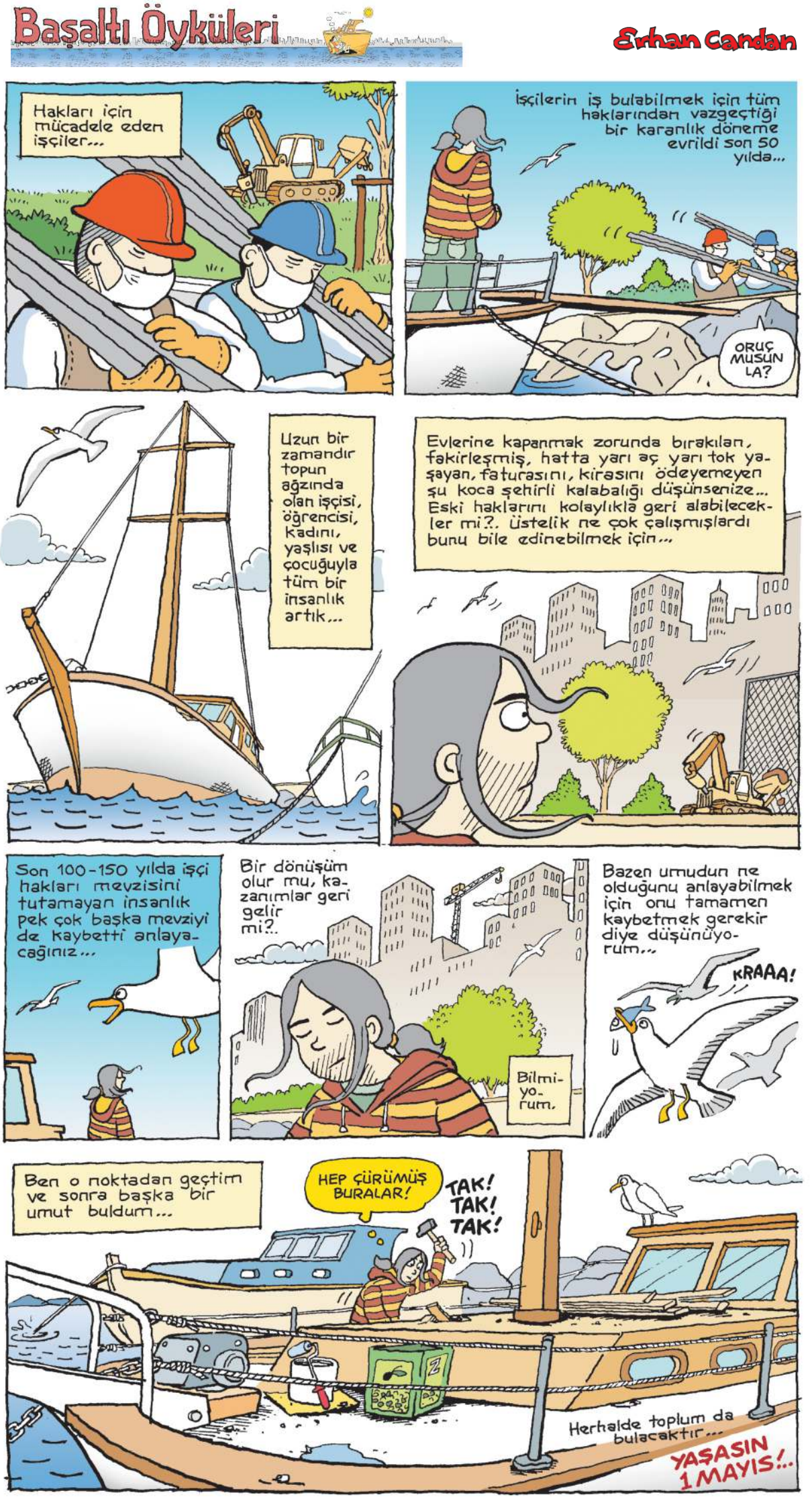
DİSK KADIN KOMİSYONU

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

“1 MAYISLARI, SOLU YAŞAMA KÜSTÜREN, SENDİKALARI KAPATAN FAŞİST PAŞA BİLE ENGELLEYEMEDİ!”

Aradı. İyi haber vermek için değil. ‘Bak, başına bir çorap daha örüyorum,’ demek için aradı. Çorap da, çorap ha, öyle böyle değil. Ne demişsek bize yutturacak cinsten. Olsun. Aradı ya! Ya aramasaydı! Şimdi hiç olmazsa bizim yalaka yalamalara havuzda laf benzeri sesler çıkarttırma imkanı verdi şahsıma. Bıktım afedersiniz be, bilmem kaç milyar doları protokol muhabbetine eşe dosta peşkeş mi ne çekmişim, şu anda altınları büyük bir hızla satıyor muymuşum, önemli gericilerle birlikte görüntü veren tosunlar hayali para ayağına kaç milyar dolarla kaçmışlar, resmi hizmet pasaportuyla insan ticareti yapan ve cihatçı kelle başına 10-15 bin Avro alan bizim uyanıklar, devleti nasıl rezil etmişler, bir rektör afedersiniz kayyum kaç dekan görevi ve maaşı alabilirmiş, önce yürü dediğimiz sonra halk ayaklanınca engellemek zorunda kaldığımız çevre katili siyanürcü altın arayıcıları devlete kaç milyar dolarlık tazminat davası açmışlar, bu arada aşı bitmişmiş, pozitifler ve telefat iyice artmışmış; bıktım, bezdim be! Ya, acaba diyorum, bizim Turist Ömer’e bir söylesem mi, sağa sola operasyon yapılsa, dağlara taşlara bombalar sallansa, medyaya daha doğrusu şahsıma ilaç gibi gelir mi acaba? Böyle bir şey yaparsak, bizim manici bozuntusu da sevinir, ele güne kükreme rüyası göreceğine, cephane ve malzeme harcamak suretiyle kahramanlığı kışkırtmanın gereğini uzun ve şaireneymiş gibi duran laflar ederek yerine getirir, vin-vin yani! Al işte, bizim koronadan geberesice müzmin muhalifler maske mesafe temizlik durumlarında, şahsımı azarlamak üzere açıktaki masada bekleyişe giriş (çok güzel bir kelime seçimi şahsımın değil mi?) yapmışlar.

“1 Mayısları, solu yaşama küstüren, sendikaları kapatan faşist paşa bile engelleyemedi!” İsmail, nasıl bağırıyor, millet, belki de ümmet, ayaklanıp sokağa dökülecek! Bir şeyler söylemem gerekiyordu:

“Bizde küslük olmaz! Ayrıca da, toplanma yasağı var, çok tehlikeli haaa...”

“Demek öyle haaa?” Hakan, tabii ki, “Bu virüs, parti kongrelerinde, tarikat buluşmalarında, binlerce kişilik cenaze namazlarında, yüzlerce kişiyle kapalı alanda kılınan cuma namazlarıyla bulaşmıyor da, 23 Nisanlarda 1 Mayıslarda mı vardiya alıyor, hizmete, göreve çıkıyor? Pek vazifeşinas bir virüsle karşı karşıyayız desene? Öyleyse, vakalar ve ölümlerde nüfus başına neden ilk üçe giriyoruz, hatta birinciliğe oynuyoruz?”

“Birinciliğe oynamak gerekir,” diye başladı Hasan da, “Özgürlük kısıtlaması sıralamasında, tutuklu gazeteciler sıralamasında, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne başvuru sayısı sıralamasında, kadın ‘gebertilmesi’ sıralamasında, çocuk tecavüzü sıralamasındaki gösterdiğimiz yüksek ve ulvi baş’arılarımızı da unutmamak, en kalbi insaniyet görevidir noktasındayız!”

“Ben de insaniyet görevimi yapayım: aşı, aşı, aşı diyeyim,” dedi Doktor Özgür de, “Ne aşısı bulursanız bulun, mutlaka olun, yoksa bu işin sonu kötü, çok kötü. Herkesin yakın çevresinden ölüm haberleri gelip duruyor. Tek çare aşı olmak. Bu felakete karşı koyabilmek için başka çare yok...”

Selen, görüntülü bağlantıdan sesini duyurmaya çalışarak, “İçinde bulunduğumuz büyük felaketten kurtulabilmek için de herkesin ne derdi varsa, kendisi gibi olanlarla birlikte bunu dile getirmesi gerekiyor. Tıpkı, Cumartesi Anneleri’nin 839. Haftalarında, sosyal medya hesapları aracılığıyla gözaltına alınıp bir daha geri dönmeyen İstanbullu Ermeni aydınlarını anması, Demirtaşların Kavalaların sözleri yazıları haberleri paylaşımları nedeniyle tutuklananların içerden savaşıma devam etmeleri, kadınların hakları, yaşamları için son derece önemli olan İstanbul Sözleşmesi’nin uygulanmasını istemeleri, kadınların çocukların tacize tecavüze uğramaları öldürülmelerine karşı ülkenin her yerinde direniş yuvaları oluşması, haksız yere tazminatsız (Kod 29) işten atılan işçilerin tepkileri, yasa dışı elektronik kelepçe uygulamasının sona erdirilmesi istemi gibi,” dedi.

Bugay da, “İyice, her yerlerinden dökülüyorlar. Aklı başında bir adet uygulamaları bile, rastlantısal da olsa, kalmadı. Sorunu olan herkesin, her kesimin, örgütlü tepkilerinin artırılmasına yardımcı olabilmek bu koşullar altında hepimizin görevi. Yatay örgütlenmelerin olabildiğince artması, bu örgütlenmelerin kendi aralarındaki ilişkiyi de çoğaltacak ve bir üst, siyasal aşamaya taşıyacak, görevlerini yapmayan mevcut partileri de eylemli hale getirecektir. Bu arada, İsmail’in, ‘solu yaşama küstüren’ sözünün altının çizilmesi gerekir. Ülkemizin kitleselleşmede büyük aşamalar kaydetmiş solu, faşist darbe ile alçakça, haince, acımasızca ezildi. Buna 89-91’in, haksız yükü de eklenince, solsuz kalan koca bir toplum, yüreğini, vicdanını yitirdi. Şu anda yaşamakta olduğumuz sorunların çözümsüz görünümünde, bu alçaklığın rolü büyüktür. Gençler, yapabileceklerinin en iyisini ve doğrusunu yapıyorlar, ama, geleneksiz bırakıldıklarını düşünüyorlar ve sırtlarını dayayabilecekleri yürekten bir duvarın var olup olmadığını bilemiyorlar. Sol, yaşama küsmekten mutlaka kurtulacaktır, o zaman da, öncelikle çağı anlamak ve yorumlamak zorunluğuyla karşı karşıya kalacak, bunu, anlamlandırma görevi izleyecektir. O zaman, bu gerici faşist karanlığın yıkılıp özgür, eşit, kardeş, adil, barışçıl aydınlığın gelmesi, çıplak gözle izlenir ve gerçekleştirilir hale gelecektir,” dedi.

Selim Yalçıner

SERDAR AKAR

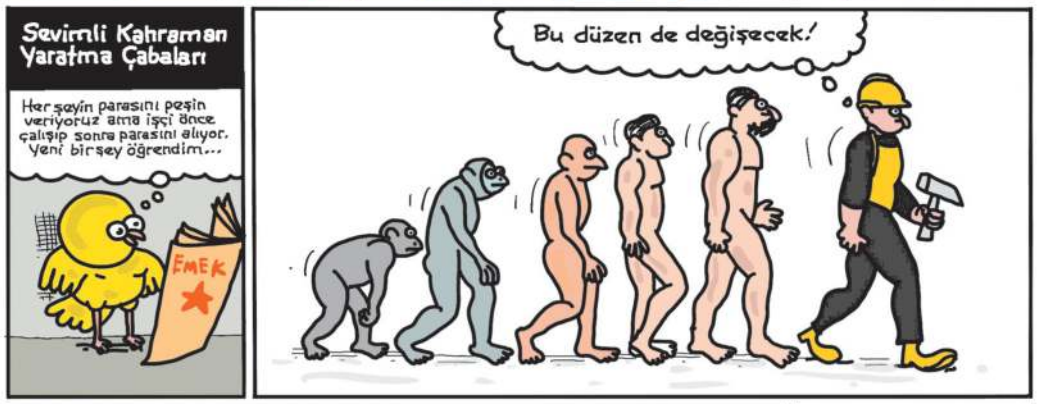

COVİD 19 DÖNEMİNDE TÜRKİYE'DEKİ DOLAR MİLYARDERLERİNİN SERVETİ 15 MİLYAR DOLAR ARTTI.

ERCEREN

Sevimli Kahraman Yaratma Çabaları

LAFIN DİBİ

- İfade özgürlüğünü ifade edemezsin.
- Haftada bi gün Atatürkçü olmak göz çıkarmaz.
- Geceleri gelen işsizlik güncellemesi.
- Maske mesafe hijyen KAPİTALİZM.
- İçinizdeki çocuğu çukolata şekerle sınamayın bari.
- Komik vidyolara bir de 2 milyar eklendi. Bi gülme geliyor bana.
- Olacakları önceden hissedip yine de kazıklanmak. Keriz avutması.
- Menfatin varsa yanlışa doğru demekle mükellefsin.
- Bu hayata maruz kalıyoruz.
- Döviz rezervlerimiz koltuk altında...
- Geçmişe bakınca geçmişten özür dileyesi geliyor insanın.
- İyi niyetten kaybetmedik. İyi niyetimizi kaybettik.
- Güven sorunu bitti.GÜVENMİYORUZ
- Mutluluk bizi haketmiyor.
- Gelişi güzel yaşıyoruz ama GÜZEL değil.

Salih Salı

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

Biz de Bu Ülkenin Evladı Değil miyiz?

11 Mart 2020 ülkemizde ilk Korona virüs vakasının açıklandığı tarih. İtalya ve İspanya, Korona'dan kırılıyor. Bizde ise sağlık sistemimizin mükemmelliği üzerine güzellemeler döşeniyor. O günlerdeki vaka sayısı şimdikinin onda biri. Ancak her şeyimiz yabancılardan uyarlama olduğundan olsa gerek, önlemler salgının en kötü vurduğu ülkelerdeki gibi. Tabi bir tek fark var fabrikalar ve işyerleri açık. Kendimize ait bir politikamız maalesef yok. Avrupa önlemleri gevşetmeye başlıyor ve biz de turizm gelirinden faydalanmak umuduyla önlemleri gevşetiyoruz. Gevşetilen fabrikalar ve işyerleri değil yine. Sonrasında bayramdı, turizmdi derken Eylül, Ekim gibi vakalar tekrar artıyor. Üstelik TTB'nin bastırması ile öğreniyoruz ki Bakanlık sadece hasta olanları açıklıyormuş. Meğer pozitif vaka sayısı diye bildiğimiz şey hastalık nedeniyle hastaneye yatması gerekenlermiş! Üstelik bunu isimlerinin önünde Profesör, Doçent yazan Bilim kurulu üyelerini arkasına alarak yapılan açıklamaydı ya da kamuoyuna öyle bir görüntü ile aktarıldı. O dönemlerde durumun farkında olan bilim insanları hakkında yaptıkları açıklamalardan dolayı "Halkı yanlış bilgilendirdiği ve paniğe yönlendirdiği için" soruşturma açılıyordu. Gerçi süründürme amaçlı yapılan bu hareket hukukun muazzam cevabı ile boşa düşmüştü. Hukuk, "Bilimsel bilginin paylaşılması suç değil, bilim insanının sorumluluğudur" diyerek anlayana büyük bir ders vermişti.

Peki bilimsel bilgiyi olduğu gibi değil de otoritenin süzgecinden geçirerek açıklayan anlı şanlı bilim kurulu üyeleri ileride nasıl hatırlanacak? Tahmin etmesi zor olmasa gerek!

Bu süreç akademik bağımsızlığın ülkemizde ne durumda olduğu hakkında da bizleri aydınlattı. Sadece otoritenin baskısı değil daha beteri olan otosansürün olduğunu gösterdi.

Parti kongreleri, şeyh cenazeleri hakkında hiçbir şey diyemeyen bilim insanları, 14 şubatta sevgiliden gelen çiçeğe dikkat virüs bulaşabilir gibi açıklamalar yaptılar.

Boğazdaki yalısında zenginlerimiz "Sakin ol champ" dediler ya da yine yalıdan "Maske, mesafe, hijyen" çağrısında bulundular. Haklıydılar, ne de olsa hepimiz aynı gemideydik. Bir yıldır toplu taşıma araçları ile fabrikalarına, işyerlerine korona tehlikesi ile gidenler de insanımız. Ancak iş bir yılın mali bilançosuna bakınca farklıydı. Bu yalılarda oturup halka akıl verenlerin karlılıkları yüzde 70 artarken, Korona riskine rağmen çalışanların gelirleri azalmıştı. Üstelik asıl acı olanı da şu ki bunlara bile şanslı diyebilirdik! Çünkü işsiz kalan, intihar eden pek çok insanımızı da gördük.

Sonra elinde aşı ile kutsal bilim geldi. Oh be dedik nihayet tüm kayıplarımıza, acılarımıza rağmen her şey geride kaldı. Her ne kadar bizim 200 küsür üniversitemizden bir aşı çıkmamış olmasının acısını derinlerimizde hissetsek de sonrasında bunu dert ederiz diyerek aşı sıramızı bekledik. Elbette öncelik yaşlılar, sağlıkçılar, fabrikalarda çalışanlar, öğretmenler olur diye bekledik. Ancak çalışanlara sıra gelmemişti yine! Milletvekilleri, futbolcular öncelikliymiş.

İşçi çıkarmayı yasakladılar. Ama yine işçi çıkarıldı. Çünkü toplum Korona virüsün mutant versiyonlarıyla uğraşırken, işçilerde bu dertlere ek olarak ahlaksızlık salgını gözlemlemeye başlamıştılar patronlar. Kod-29 adı verilen bu salgına yakalanan 177 bin işçi 2020 yılında işten atılmıştı. Covid-19 ya da mutant vartantlarından kurtulsalar bile kod-29 ahlaksızlık salgınından kurtulması zordu işçilerin.

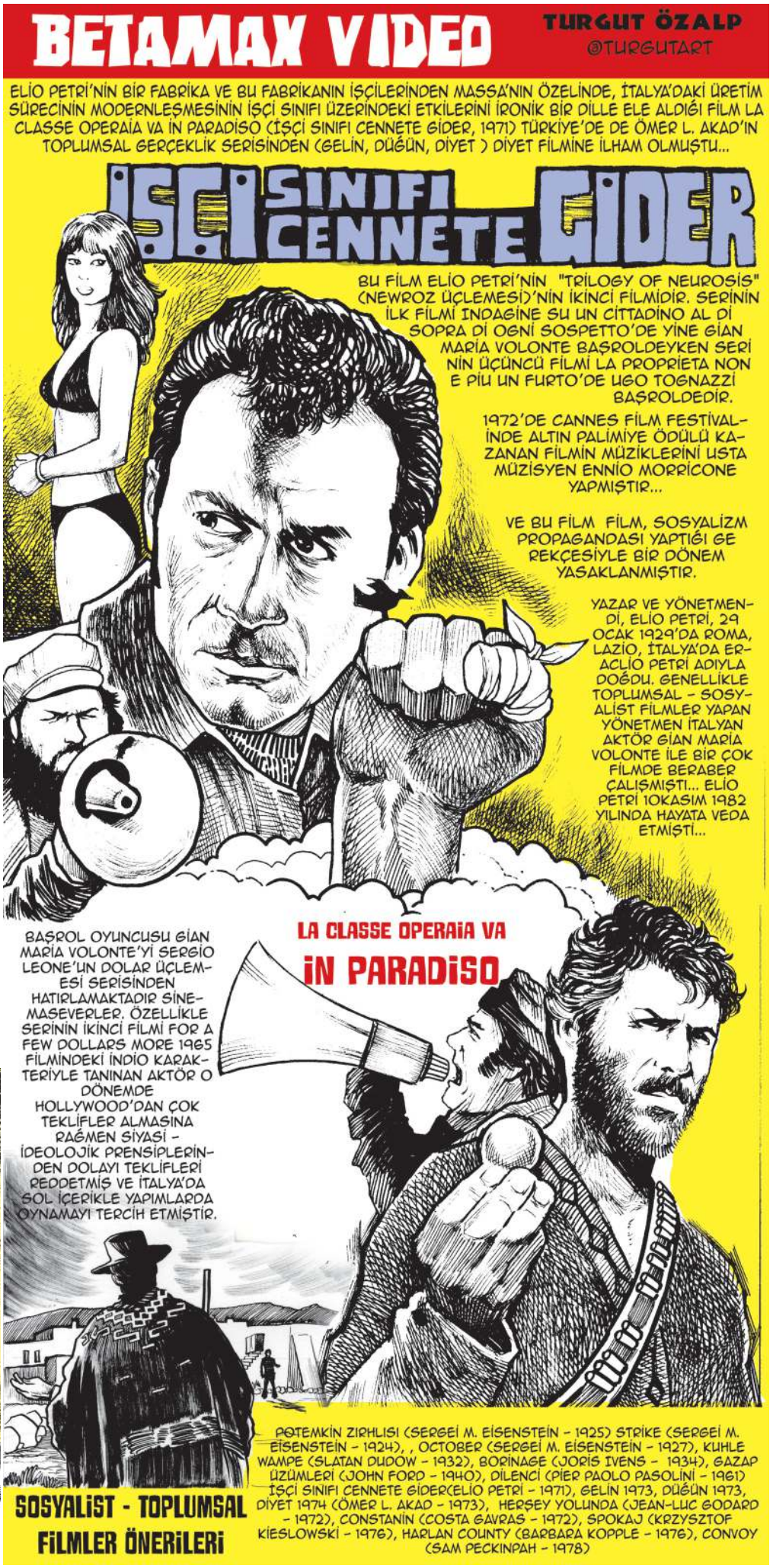
İşçiler ve halk önemli günlerini lebaleb kutlayamadıkları için virüs tehlikesi olurdu. Ondan olsa gerek 23 Nisan, 29 Ekim, 30 Ağustos, 1 Mayıs hiç kutlanamadı bu süreçte. İntihar edenlerinin, Korona Virüsten ölenlerinin cenazeleri de sessizce gömüldü.

Sevdiğim bir fıkra var. Kutup ayısı yavrusu annesine gider ve der ki anne ben kutup ayısı mıyım? Annesi elbette yavrum der. Sonra babasına, amcasına, teyzesine sorar. Hepsi elbette der. Uzaktan bunu gözlemleyen dedesi sorar, Neden bunu soruyorsun diye? Yavru cevap verir, ben kutup ayısıysam neden üşüyorum o zaman?

Bu fıkra misali işçiler ve halk bilim kuruluna soruyorlar, Biz de bu ülkenin evladı mıyız? Bilim kurulu elbette her şey mükemmel ve kontrol altında diyor. TUİK'e soruyorlar, elbette, enflasyon oranları mükemmel, işsizlik azalıyor. Basına soruyorlar, ülke süt liman, güllük gülistanlık. Yöneticilere soramıyorlar, korumalar alıp terörist diye götürmesinler diye ancak dolaylı olarak iyi polisi oynayan yöneticiler soruyor? Sorun ne diye? Halk ve işçiler de saymaya başlıyorlar. Biz de bu ülkenin evladıysak neden ölüyoruz, neden işsiziz, neden açız...

LeMan
Sayı: 1523 - 28 Nisan 2021
Haftalık yerel süreli yayındır

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.24538 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /IST. • **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

DİSK Katkıları için teşekkürler...

1523

YAŞASIN 1 MAYIS

LeMan

